

Portal Saveza antifašističkih boraca i antifašista RH sabh.hr javno se ispričao Lili Benčik i otkazao suradnju autoru tih tekstova Armandu Černjulu

Uredništvo portala Saveza *sabh.hr* Ispričava se što su na portalu objavljeni tekstovi Armanda Černjula u sadržaju kojih se dovodi u pitanje osobni integritet autorice tekstova gospođe Lili Benčik i promiče možebitna mržnja. Ograđujemo se od takvih kvalifikacija Armanda Černjula, ali i od sadržaja koji nisu argumentirano i dokumentacijski potkrijepljeni, te jamčimo da takvi sadržaji neće biti ubuduće objavljivani na portalu *sabh.hr*.

Ovo je prvi put u novoj hrvatskoj povijesti da se uredništvo portala SABA RH ispričalo nekom tko piše faktografski točnu istinu za razliku od njihovog portala koji objavljuje klevetničke tekstove pune neistina i govora mržnje. Istina je pobijedila laž!

I ne samo što se uredništvo portala *sabh.hr* javno ispričalo, već smo se bez suda i tužbe dogovorili i riješili problem, koji je nastao kada su pristali objaviti tzv ispravak Armanda Černjula, na njihovu ispriku. Armandu Černjulu novinaru iz Pule otkazali su suradnju tako da takve tekstove neće više objavljivati.

Kao odgovor na Ispriku portala *sabh.hr*, upućenoj meni, Armando Černjul napisao je niz netočnih podataka na koje imam pravo reagirati, jer je moje ime spomenuto, iako se uredništvo portala u svojoj Isprici obvezalo da neće objavljivati neargumentirane i dokumentacijski nepotkrijepljene tekstove u kojima se moje ime spominje.

<https://sabh.hr/priopcenje-urednistva-portala-saba-rh/>

Na blogu *hrvatskepravice.com*- U potrazi za istinom od 2017.godine analiziram i komentiram hrvatsku povijest, tradiciju, politička i društvena zbivanja, vjerske i gospodarske teme, uvijek sa pozicije da je Istra moj zavičaj, a domovina Hrvatska, pozicije pluralizma i demokracije, slobode, jednakosti, ravnopravnosti, poštivanje prava čovjeka, vladavina prava i demokratskog višestranačkog sustava vrijednosti.

Svaki moj tekst argumentiran je, sa fusnotama i fotografijama kojima dokazujem točnost i istinitost svojih tekstova.

I onda se na portalu *sabh.hr* sredinom prošle godine, pojave tekstovi izvjesnog A.Č, puni govora mržnje, primitivnih i prostačkih izraza, uvreda i kleveta kojima se obrušio na mene osobno gomilom nedokazanih i ničim potkrijepljenih optužbi, sa pozicija rigidnog jugo-komunizma, titoizma i Titovog kulta ličnosti, jednomlja, progona i kleveta.

U jednom od tekstova napisao je da "nikako da se smirim" i evo kako se ne "smirujem" nezavršeni novinar Černjul je unatoč podmaklim godinama dobio posao i mogućnost da prosipa svoju teško

stečenu staračku „mudrost“ prozivajući sve osobe i portale iz javnog života, koji su skrenuli sa Titova puta da su, a što drugo Hrvati mogu za njih biti, nego ustaški i proustaški. Kroz sve tekstove napada na mene osobno ; „ Nastavit ću se pozabaviti s Lili Benčik, blogericom i tzv. kolumnisticom...“ POZABAVITI će se sa mnom, kao da sam ja njegovo privatno vlasništvo? „Po tekstovima koje je objavila i koji su nezakoniti, već je zaslužila ukupno 30-ak godina zatvora i odštete u visini najmanje 200.000 kuna!“ Sabh.hr objavi takav tekst bez provjere po čemu su nezakoniti, po kojem Zakonu i u kojem to zakonu piše visina kazne zatvora i visina novčane kazne?

„Potom je nastavila pisati i objavila kobasičasti tekst, ispisujući imena i prezimena velikog broj osoba koja su nastradala pod jugoslavenskom vlašću, to izmrcvari čitatelje“

Ovdje čak i priznaje zločine pod „jugoslavenskom vlašću“ ali ne pokazuje ni minimum empatije za žrtve, nego „ kobasičasti tekst... izmrcvari čitatelje“-strašno!?

Ilustracije radi samo dio njegova „bogatog“ rječnika :

- filo i ustašoidna Hrvatica
- najokorjelija i iskvarenija Hrvatica iz Istre
- simptomatična i vrlo nezgodna blogerica
- psihijatrijski slučaj
- falsifikatorica i lažljiva blogerica
- krivotvoriteljica povijesnih događaja
- umobolni bolesnik
- floskule i prevrtljive tekstove
- pripadam fašističkoj kasti
- mrziti i samo mrziti antifašističke borce i antifašiste
- degutantna i mrzovoljna Lili Benčik
- poznata klevetnica
- prepotentna mrziteljica antifašizma

Pišem :

- povijesne krivotvorine i
- širim zloćudne dezinformacije
- blogerica i tzv. kolumnistica i istraživačica povijesti Istre desničarskih, ultradesničarskih i proustaških medija opet bljuje...
- sotonizira iz brojnih proustaških medija
- blogerica non-stop je u potrazi za lažima i falsifikatima
- svaštarije koje objelodanjuje

Objede bez ijednog dokaza, citata ili fusnote , kojim dokazuje svoje riječi. Kao da još uvijek živimo u Jugoslaviji, po jugoslavenskim mjerilima.

Obratila sam se državnim institucijama, Agenciji za elektroničke medije, MUP-u i DORH-u. Dobila sam Rješenje od DORH-a da oni po službenoj dužnosti ne mogu ništa poduzeti, jer nema direktnih prijatelji smrću, ali ima elemenata za privatnu tužbu protiv časti i ugleda po Kaznenom zakonu: članak 147.: Uvreda, članak 148.: Sramoćenje i članak 149.: Kleveta.

U pokušaju da te tekstove dovedem u okvir argumentirane rasprave vidjela sam da je nemoguća svaka argumentirana rasprava sa autorom i onda obratila pozornost na portal koji je odgovoran što takve tekstove objavljuje.

Uredništvo se nije potrudilo pratiti zakonske propise, pa su prekršili Zakon o elektroničkim medijima ne prijavivši portal Agenciji za elektroničke medije, tako da je portal radio piratski i kao piratski portal dobivao sredstva iz proračuna Ministarstva hrvatskih branitelja. U međuvremenu su prijavili portal Agenciji za elektroničke medije, ali su i dalje objavljivali gnjusne tekstove A.Č. ne ogradiвши se ničim od njih.

Takve neargumentirane i lažne objede više nisam htjela podnositi, prešlo je sve granice čak i ljudskosti i odlučila se za tužbu.

Iskreno sam i u dobroj namjeri da se problem riješi, kontaktirala uredništvo portala sabh.hr, koje je shvatilo da su u problemu i prihvatilo suradnju.

Nije mi bio cilj izvući materijalnu korist od tužbe, meni njihov novac ne treba, jer znam da se financiraju iz Proračuna, kojeg svi mi punimo. Cilj mi je bio da se iz javnog prostora makne govor mržnje i neargumentirani, paušalni napadi na ljude i portale zbog drugačijeg svjetonazora.

Usljedila je isprika putem maila, a potom i javno na portalu.

Ispriku je uredništvo portala sabh.hr uputilo samo meni osobno, sa obvezom da se citiram "ubuduće takvi tekstovi Armanda Černjula neće objavljivati na portalu sabh.hr" Međutim njihovo je jamstvo kratko trajalo, jer je 11. svibnja novi tekst A.Č. osvanuo na portalu sabh.hr. Naravno pisan na isti način sa gomilom nebuloza i lažnih kvalifikacija.

Taj tekst je još na portalu sabh.hr, stoga neka se vidi čiji su podaci točni:

<https://sabh.hr/ispravak-novinara-armanda-cernjula-na-tzv-priopcenje-urednistva-portala-saba-rh/>

Točka 1. Smatram da uredništvo portala sabh.hr nije bilo dužno konzultirati Armanda Černjula u svezi Isprike, jer je to autonomna odluka uredništva portala koje je odgovorno za vođenje uređivačke politike!

Točka 2. Njegov Ispravak nije u skladu sa Zakonom o medijima članak 42, stavak 4, jer je nedopušteno predugačak u odnosu na tekst radi kojeg je ispravak tražio.

Točka 3. Ničim uredništvo nije Armanda Černjula oklevetalo u Isprici prema meni, već je napisalo istinu, koju ovim ispravkom netočnih navoda potvrđujem. Samo mu je tom Isprikom bio povrijeđen ego.

Točka 4. Armando Černjul meni spočitava da nisam novinar, što i nisam. Ja se nigdje ne predstavljam kao novinar, već blogerica i kolumnista. Sam A.Č. nije po struci novinar, naime nije završio školu za novinara. Na Istrapediji-istarskoj enciklopediji piše citiram; „Osnovnu školu završio je u Raši, a srednju školu 1961.godine u Labinu. U Beogradu je 1966. polazio Novinarsku školu, ali je nije završio." Toliko o njegovoj istini i busanju u prsa sa 42-godišnjim novinarstvom. Bio je novinar jugoslavenskog režima, to mu nikada nisam osporila, ali danas je njegovo pisanje deplasirano, van vremena i prostora. Njegovo „kritičko“ novinarstvo nije argumentima potkrijepljeno.

<https://www.istrapedia.hr/en/natuknice/4284/cernjul-armando>

I ne samo da njegovo „kritizerstvo“ nije argumentirano, nego je isključivo, kao da je njegovo mišljenje jedino moguće i jedino ispravno. Znači da ne poštuje pluralizam i slobodu mišljenja. Zbog toga su mu mnogi portali i novinske kuće otkazali suradnju. Urednik portala Tiramola iz Umaga Veljko Ivančić oglasio se kritički upozoravajući A.Č. na neprihvatljivost takvog načina pisanja: „Ono čime se ne slažem, način je i ton pisanja. Zašto bi današnji hrvatski antifašisti trebali biti jedini, neprikosnoveni tumači povijesnih događaja? Nisu bili učesnici borbe protiv fašizma jer su se kasno rodili, a u svojim nastupima, znaju biti naglašeno isključivi. Pravi antifašisti, oni koji su izašli živi iz rata, u međuvremenu su umrli.“

Na lijep način mu je pokušao ukazati da nema potrebe pisati o drugim ljudima takvim rječnikom. Svi pišu govorom mržnje, samo Armando piše govorom „ljubavi“ Oko njegovih tekstova širi se

naprosto aureola „ljubavi, sreće i mira“ Svi drugi su tamo neki nebitni i nevažni, samo ja Armando „važan“ i u svojoj toj „važnosti“ dijeli kazne zatvora od 30 godina, pa novčane kazne od 200 000 kuna, pa proziva DORH jer ga nisu poslušali i ne postupaju po njegovim naputcima!

„Iako mlađi po godinama, savjetovao bih Armandu Černjulu, da se malo suzdrži od tih svojih radikalnih ocjena i tekstova u kolumnama koje objavljuje, jer time ne postiže ništa pozitivnog za nas, hrvatske građane... Nema razloga da Armando Černjul trči pred rudo i nameće svoje stavove kao jedino ispravne.“ napisao je Veljko Ivančić

<https://nasiljudi-gentenostra.hr/vijest/sto-hoce-postici-armando-cernjul-sa-svojim-kolumnama/4221>

Točka 5. Nije točna njegova tvrdnja da Vijeće za elektroničke medije nema ovlasti za nadzor medija! A.Č piše da je Vijeće za elektroničke medija „obična sprdnja“ „Jer, tko može zabraniti novinaru ili mediju da objavi kritički osvrt ili drugačiju kritiku? Nitko!“ piše Černjul.!? On je valjda iznad zakona, za njega ne vrijede!?

U Zakonu o elektroničkim medijima jasno je definirano koje ovlasti ima Agencija, a koje Vijeće za elektroničke medije

„Vijeće za elektroničke medije (VEM) neovisno je regulatorno tijelo u području elektroničkih medija u Republici Hrvatskoj.

Osnovne zadaće Vijeća za elektroničke medije kao samostalnog regulatornog tijela propisane su Zakonom o elektroničkim medijima i Zakonom o Hrvatskoj radioteleviziji, a između ostaloga obuhvaćaju: provođenje postupka davanja koncesije, donošenje odluka o oduzimanju koncesija i dopuštenja, provođenje postupka davanja dopuštenja za obavljanje djelatnosti .....izricanje opomena u slučaju nepoštivanja odredaba Zakona i podzakonskih akata i/ili podnošenje optužnih prijedloga, donošenje propisa, osiguravanje nadzora nad provedbom odredbi o programskim načelima i obvezama utvrđenim zakonom, osiguravanje nadzora programa pružatelja medijskih usluga i zakonom utvrđenih kvota informativnog programa, vlastitog programa, europskih djela i djela neovisnih proizvođača; namjenskog korištenja sredstava Fonda za pluralizam i raznovrsnost medija, razmatranje pritužba građana.“

<https://www.aem.hr/vijece/>

Točka 6. U tekstu o Joakimu Rakovcu, napisala sam da su ga ubili njegovi, zbog povezanosti sa istarskim svećenstvom. Zamjerali su mu da je prijatelj sa svećenikom Zvonimirom Brumničem kojeg su partizani osudili na smrt, pa ga je biskup Radossi sklonio u Bazovicu kraj Trsta, a nosio je u džepu molitvenik Otče budi volja tvoja, biskupa Jurja Dobrile. Tu povezanost sa istarskim svećenstvom komunisti mu nisu oprostili. Priču o sumnjivoj smrti svoga oca potvrdio je njegov sin, pisac, Milan Rakovac. Sin Joakima Rakovca u dokumentarnom filmu MILAN, jasno je rekao da sumnja u službenu verziju kako je umro njegov otac. Jer od cijele ekipa koja je kao upala u zasjedu, samo se njegov otac nije vratio! Dakle ja sam napisala istinu.

<https://mojtv.net/kanal/tv-program/310/htv3/2023-01-10/emisija/116075132/u-ime-oca-milan-dokumentarna-serija13>

Točka 7. Što se tiče događaja u Trstu u svibnju 1945.godine, u 40 dana okupacije JNA i počinjenih zločina, citirala sam dr. Ivana Milotića, kojega je papa Franjo odlikovao visokim odlikovanjem viteza Reda svetog Grgura Velikoga, za izniman doprinos u promicanju kanonsko-pravne znanosti u Republici Hrvatskoj i proučavanju povijesti Crkve u Istri.

Prof. dr. sc. Ivan Milotić autor je više od stotinu znanstvenih i stručnih članaka te više knjiga iz područja rimskog, rimsko-kanonskog, crkvenog, građanskog, trgovačkog i upravnog prava te jezika u pravu, stručniji je i svakako vjerodostojniji od A.Č.

U 10,03 minuti priloženog video gostovanja na Hrvatskoj katoličkoj mreži, dr. Milotić jasno kaže da su Titovi partizani pobili oko 15 000 ljudi u 40 dana okupacije Trsta, a među njima i nekoliko savezničkih časnika, što je izazvalo uzbunu kod Saveznika, pa se Tito morao povući iz Trsta, ali i iz Pule. (Zona A, Zona B i Slobodna zona Trsta.)

<https://youtu.be/pl67vOFeveA>

U intervju sa Tihomirom Dujmovićem na Z 1 TV navela izvor iz kojeg sam uzela podatke o Trstu i naglasila da je dr. Milotić nagrađen visokom nagradom od Pape Franje, ali A.Č. je sve što se tiče crkve odbojno. To je njegov izbor što se tiče vjeroispovjesti, ali ponavljam, zbog svoje odioznosti spram vjere i vjerskog života, ne mora vrijeđati i ponižavati one koji žive i prakticiraju svoju vjeru.

Točka 8. Portal Tacno net iz Mostara obrisao je njegove inkriminirajuće objave o biskupu u miru Ivanu Milovanu. Razmislite kakav je to čovjek koji o biskupu napiše „taj Milovan je završio svoju biskupsku karijeru kao nepošten i neugledan čovjek“

A to nije točno! Biskup Milovan postupio je časno, borio za istarsku zemlju. Borio se da Talijani ne preuzmu ponovno Dajlu. I na kraju Černjul ne napiše da je Vlada RH poništila sva rješenja i Dajlu upisala je kao vlasništvo RH. Vidim da Černjulu nije do istine, jer još napiše:

„Tako je taj pametnjaković prije deset (10) godina postao osramoćen i počeo s pisanjem uvredljivih i klevetničkih tekstova! Ako ima Boga, a moje dvije pokojne bake i djedovi tvrdili su da ima, onda se Bog odavno odrekao Ivana Milovana.“

A istina je da biskup u miru Ivan Milovan nije osramoćen i nije ga se BOG odrekao! Smatram da tako nešto može napisati samo onaj tko ne podnosi ni vjeru, ni Crkvu ni BOG I HRVATI! Biskup Milovan je doživio pedesetu obljetnicu svećeništva, poštovan i voljen od istarskog vjerničkog puka, a Papa Franjo poslao mu je apostolski blagoslov i čestitku za njegov jubilej.

Dakle istina je da su se Talijanski benediktinci, na temelju krivotvorenih dokumenata, htjeli domoći vrijednog zemljišta kod Novigrada u Istri. Općinski sud u Puli 2015. godine je donio presudu da benediktinci iz Praglje nemaju pravo na zemljište samostana u Dajli ni na naknadu za njezinu prodaju drugim osobama i tvrtkama.

Biskup u miru Ivan Milovan objavio je u Istarskoj DANICI iz 2019.godine tekst „Brijuni raj i (komunistički) pakao“ u kojem je prenio svjedočenje Marka Pleića , koje je objavio Glas Koncila (br. od 25. 1. 2009.) uznika u Lepoglavi i Brijunima. Marko Pleić svjedočio je komunističkim zločinima po dolasku demokratske vlasti osobno ga je primio i saslušao predsjednik dr. Franjo Tuđman. Bilo je određeno i povjerenstvo koje se uvjerilo u istinitost njegova svjedočenja.

Marko Pleić bio je rođen 23. 10. 1926. u Cisti Velikoj kod Imotsko kao deveto dijete od oca Jakova i majke Ane r. Šimić koja je bila rodnom iz Golubića kod Knina. Po dolasku samostalne Republike Hrvatske, tada umirovljen građevinski radnik upozoravao je na to što su komunističke vlasti činile na Brijunima te je otkrivao komunističke zločine za koje je znao. Nije želio da određeni zločini ostanu komunistička tajna. Svoja je sjećanja objavio u knjižici “Kamen na srcu”. Umro je 2017.godine u Cisti Velikoj.

<https://hrvatskepraviceblog.com/2023/01/13/degutantno-novinarstvo-armanda-cernjula-nasuprot-takvog-beskrupuloznog-nemoralnog-i-neeticog-novinarstva-stoji-samo-istina-casno-i-vjerno-sluzenje-svom-narodu-mons-ivana-milovana/>

Armando Černjul je napisao da priprema tužbu protiv mene, slobodno neka tuži! Čekam spremno! U Istrapediji piše da se voli tužakati, da su njega tužili i da je on druge tužio, pa neka plaća sudske pristojbe za podizanje tužbe, očito ima eura ili sponzora, koji će troškove podmiriti. Ja to radije riješim dogovorom!

Lili Benčik/hrvatskepravice